

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
уторак, 16. април 2019.

КОСМЕТ – СРПСКИ НОТР ДАМ

Осећати бол у тренуцима док „њима“ гори њихова „Богородица Љевишка“ – њима који су нашу толико пута палили, рушили и рањену је отимали, да негде тамо у њиховим канцама, мученички полако скончава и нестане – може само онај народ и појединац који је здрав!!!

Петнаестог априла, шест дана пре католичког Ускрса, у 6 и 50 после подне, избио је пожар у – симболу Француске и целог католичанства – катедрали Нотр Дам! Њену лепоту и живот дуг 850 година гутао је пуних осам и по сати пламен, пред којим је било немоћно готово пола хиљаде ватрогасаца! Гасили су ватру са земље, јер канадери нису смели кренути у спасавање због опасности да цркву са толиком количином воде, која би се одједном сручила на огањ који је гута – не уруше!

Након угашеног пожара, саопштена је, у овој трагедији ипак донекле охрабрујућа вест, да су контуре сачуване и да се „Госпа“ неће урушити! Како је избио пожар, ко је крив или „заслужан“ – засад се не зна?! Председник Француске Емануел Макрон, између осталог, рекао је: „Тужан сам, вечерас део нас гори!“

Гледајући директан пренос, до касно у ноћ, како у пламену нестаје Нотр Дам (наша Госпа), сваки пут када се под ватром део по део сурвавао у гротло огња, а онда и прелепи централни торањ, који се неколико сати пркосно отимао – то суочење са истином нестанка таквог једног драгуља светске културне баштине – изазивало ми је осећај дубоке туге!

Пратећи упоредо реакције и коментаре пуне згрожености, чак очаја свих оних који су имали потребу у Србији да макар нешто кажу – у мени се паралелно са тим осећањем туге и немоћи, јављао неки спокој, праћен задовољством које ме је испуњавало кроз сазнање – здрави смо! Само здрав човек може да осећа толику бол у тренуцима док – „њима“ гори – њихова „Богородица Љевишка“ – њима који су нашу толико пута палили, затирали и – рањену је отимали да негде тамо у њиховим канцама мученички полако скончава и – нестане?!

Нека ми буде опроштено, можда је у овим тренуцима непримерено сећање које ми је навирало и преплитало се са страшним призором нестајања у огњу таквог светског блага, али – мисли су ишле дубоко уцртаним траговима бола српскога народа!

Цео КосМет – свето је место – и светиња мога рода! На њему је преко 1.300 пописаних цркава, манастира и светих српских локалитета, од чега је, само након доласка мисије УН и КФОРА, по окончању НАТО-агресије 1999. уништено или оштећено преко 140 светиња?! У само три дана шиптарског погрома над Србима и српском баштином од 17. марта 2004. срушено је и запаљено 35 цркава и манастира! Само на једном месту, у Призрену – све призренске цркве и објекти СПЦ уништени су ватром и експлозивом!

На Космету је и више од 10.000 црквено-уметничких и богослужбених предмета уништено или покрадено! Сва гробља су нам – шиптарски некрофили – растурили, споменике изломали, кости повадили, разбацали и – претворили последња почивалишта у депоније смећа!

Од 150 тамошњих цркава и манастира, чак је 61 уписан у споменике културе! Под окупацијом шиптарских монструма су и четири – не само српска, него светска културна блага, са УНЕСКО-ове листе светске културне баштине: Високи Дечани, Пећка Патријаршија, Грачаница и Богородица Љевишка!

Многе од тих наших светиња су заједно са катедралом Нотр Дам закорачиле у живот, а поједине – чак и неколико стотина година раније?!

У српском престоном, царском граду Призрену, православна, катедрална, саборна црква Богородица Љевишка, толико је пута подизана из темеља, обнављана, лечена, дизана из мртвих након најезде окупатора који су затирали наше биће на тој светој српској земљи! Изглед који данас сведочи својим остацима, добила је 1306. године, када су српски владари обнављали старији храм из 12. века, који је лежао на темељима храма из 9. века! Ова „наша Богородица“, од „француске Богородице“ – у темељу је старија више од 350 година!

Данас је Она нагорела, урушена, у логору опасана жицом ћути, трпи бол крвавих графита који јој претећи секу, унаказују испосничко лице и одјек тупих удараца који звоне кроз њене зидине – док Шиптари у Њу убацују смеће?!

И поред свих погрома над Њом – Она пркосно на својим зидинама чува остатке ликова светаца, сцене из Христовог житија, велико попрсје Стефана Немање, лик Светога Саве, Стефана Првовенчаног, Милутина...! Сви они, заједно скупљени и обгрљени измученим зидинама „наше Богородице“, столећима бране свој живот и свету српску земљу пред ударима болесног примитивног варварства, под окриљем и заштитом Запада, који тај погром зове – демократијом и – помаже му да однесе победу?!

Када је храбри и мученички српски народ – сав сврстан у војнички строј – однео победу над окупатором у Првом светском рату – у част тог херојства – Нотр Дам је звонила звонима својим!!!

Прошле године у Паризу, на обележавању стогодишњице Великог рата, одлучено је да Србију, у лику њеног председника Александра Вучића – гурну на споредно место, у запећак, далеко од ока камере – док је шиптарски монструм Хашим Тачи, који за собом оставља мирис крви, барута и паљевине, добио почасно место у почасној ложи – а у Нотр Даму се вијорила застава монструма званог „Косова“ – створеног под Шиптарима и Западом?! **Е – тада је – у Њој запаљен огањ који је тињао...**

Скоро смртно рањену катедралу најбољи видари света ће, колико одмах, враћати у живот да поново буде темељ и симбол – али и опомена бешчаснима – који су јој – немоћној да им се одупре – у сама недра качили заставе целата који вековима пале и руше српске православне храмове по КосМету, правећи од остатака цамије и, неретко – јавне тоалете и штале?!

У седишту УНЕСКО-а у Паризу, међународној организацији створеној да штити светску културну баштину – цео Запад – и Француска, наравно – своју руку су дизали, а остале уцењивали и притискали, да се наше културно благо – темељ и сведок српскога бића – преда у власништво – на „чување“ – шиптарском целату?!

У Берлину, 29. априла, на састанку земаља Западног Балкана, на којем је главна тема отимање светог српског КосМета, поред немачке канцеларке Ангеле Меркел – дочекаће

нас и француски председник Емануел Макрон! Као и свугде до сада, и овај пут смо позвани да пристанемо, и мирно се повучемо, препуштајући Шиптарима да – наш запаљени „Нотр Дам“ – наш свети КосМет – нестане у буктињи њихове ломаче!

Како ли ће у Берлину реаговати Емануел Макрон, који је онако скрхан и немоћан посматрао како у огњу нестаје симбол француског народа и државе?!

Да ли ће му се кроз захтев да нама „веже руке“ како би коначно ставили КосМет на шиптарску ломачу, преплитати мисли са призором и болом који је осећао док је он „везаних руку“ гледао како пред његовим очима нестаје “њихова Богородица“?!

Сумњам да ће, ико од њих, имати осећај кривице због својих „заслуга“ у затирању онога што је симбол и идентитет српског бића – „нашег Нотр Дама“ – Косова и Метохије!